

2**הארץ מושנה****אין צורר
בנסיבות**

**יש ערכים, שמי שתוודר בהם לא
עריך עידוד של מועצת פועלים**

אני רוצה לגיטימיז להשתיק אותן. יזחך רבני יכול לקרו לאם מטופלים – אבל הם לא באלה אני מכיר חיל מהם. הם אנשי טכני שבאים להשמי את עקרותיהם ואות מהאתם. הם לא עושים את זה נגלו. שמי שמי שמי מעתם אותן על משאיות ושולחים אותן לחוגו. הם גם לא מקבלים בערך זה כספ. רובם באו מארצית, ששם לחפש האבטוח ולד בות החתנויות, גם בשמהו האישית הוא כבב, יש עירין ממשמעות של ממש. מטריהם, בכלל העליים, קטו בגל נחישות ואומץ לבם של אווחים כדי לה. אבל במנוחה השמאלי היישראלי, עירין מתעקשים לחשוב כמשגים נולשניים, כמו בתקופה של טרמינרינה שכח הוטגרו לידי הבורים אלה שפירוש לדרא – אחרת, כמו בסגנון של אחר – מכון בעת של פלוגות חמוץ של הפעול עשו את כל מה שאסור לעשות במריניטוס כדי לשבור" שביתות של פועלים ואסיפות של מתנגדים.

תירוזים תמיד היו להם. גם כאשר נציגיהם מסרו סודות לאומיים לירוי זרים. מאיר וילנור שיורשו לזרד. הם מתמכחים הגלחים כיior של המושל ג'וניה, בוחאי לא היה היחיד כורוז. גם השתות לא השנו, בוצר ההשנה והיה תמיד חלק בלתי נפרד מן הדרן. שבח והלו החדרים השוטטים הללו. וילנור ספר לאמריקנים על כל בית חריש שמדובר ב"שטחים".

האדיאולוגיה לא משתנה. היא רק מחליפה ביןיהם. את התמיכה ב"עולם המורה" של הסורים טים הסטאליניסטים במורה אירופה והם החליפו עכשו בתורה. חרשיה, "חפרה בין העמים". בשם, כמו תמיר, מותר לעשות הכל. לסתום פיות, לחזור ניק בקרות צורקת. לברוח יהודים מעלה ארמותם להסתיר את האמת. לחלק את השיל האומי בין TABI הצעע למיניהם כדי להבטיח את הצעעותם בכנות. ומה לא?

שם ייכוח של ממש לא מתנהל אף אחר לא יורע היוכן כל זה – סטניות. עמשוי כבד מבעים אוטונומיה גם לכמה ישובים ערביים בתחום גבר לוח'הקו היירוק". מהר יכוואו מתכנני אוסלו, לא בחורי הциבור שאפילו לא ירעעים לצד נראות מפות הנטה – אלא כל חזימות האפלות שפעלו מאחוריו מסק של חזיות, יסגרו על הורות מי-יוני פליטים".

רבנן לא רק מאבר שליטה. הוא בכלל לא יורע כנראה, מה עורך מתכננים מאחוריו גבו בஸוד החוץ. עטקי הסתדרות, או מה שעוד נותר ממנה, לאחר מה שעשה בה חיים רמן, מנסים לעורר בעה במכירת הסזרה ורקבות אולם שיש ערבים, שמי שתומך בהם לא ציריך עידוד של מועצת פועלים, או הסעות, או מסעיה התעוורות של מוכיר ומפליג, כדי להשוויך במיטגני מהאה גדי מי-שרומט אוthem. להגנות התמיכה שמקבש לארכז'יאן פרא-dimon, פירושו של שמעון פרס, היה משקל בערך כמו לאלה שעורי לעצמו פיל קטגוריה בקומה. לאמת יש כוח משלו. היא תמיד תמצוא את הזרק לצאת לאוויר העולם. שאמונות העמדות לעז, הן חזות פי, כמה מכל סיסורייה השלום גם יחד. תורות האכוב שלם יקרים ים אחר, כמו בעבר. עת שטם תמכה בנבאות לשקר של הקומר נזום העולמי.

לא מעברים המוניהם ימנעו זאת, גם לא התנקci. לות, ממשלה כל רISON, של רשות השלטון למפט' נינים תמים דרכן. שיטתן כאלה לא צלחו בשום מקום בעולם.